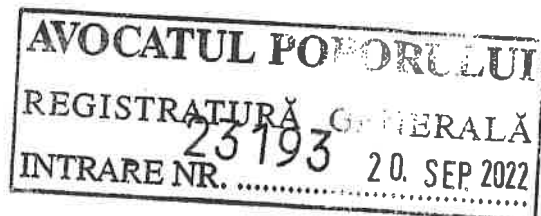

MINISTERUL FINANTELOR

Cabinet ministru

Doamnei Renate Weber, Avocatul Poporului
adresa: Str. George Vraca, nr.8,
sector 1, București

Nr.117251/15.08.2022

Stimată doamnă Renate Weber,

Urmare adresei dumneavoastră nr.20154/16.08.2022, înregistrată în cadrul instituției noastre cu nr.117251/18.08.2022 prin care ne supuneți atenției sesizarea din oficiu a Avocatului Poporului în legătură cu "calculul cotei contribuției de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, în baza unui contract individual de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial, precum și în legătură cu proiectul de ordin privind procedura de aplicare a prevederilor art. 146 alin. (5⁷) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal", vă comunicăm următoarele:

I. Aspecte cu caracter general

Potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 16/2022, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, act normativ publicat în Monitorul Oficial nr. 716 din 15 iulie 2022 (O.G. nr.16/2022), începând cu veniturile aferente lunii august 2022 s-a introdus obligația plății contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, în cazul contractelor individuale de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial pentru care veniturile realizate sunt sub acest nivel. Astfel, pentru veniturile realizate în baza contractelor individuale de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial al căror nivel este sub nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate este salariul minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în luna pentru care se datorează contribuțiile și nu venitul realizat de salariat.

Măsura nu se aplică persoanelor fizice aflate în anumite situații prevăzute expres de lege, respectiv elevilor sau studenților, cu vârsta până la 26 de ani, aflați într-o formă de școlarizare; ucenicilor, în vârstă de până la 18 ani; persoanelor cu dizabilități sau altor categorii de persoane cărora prin lege li se recunoaște

posibilitatea de a lucra mai puțin de 8 ore pe zi; pensionarilor care au ca sursă de venit pensia acordată din sistemul public de pensii, precum și în cazul angajaților care realizează în cursul aceleiași luni venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, iar baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin egală cu salariul minim brut pe țară.

În vederea aplicării excepțiilor prevăzute de lege, persoanele fizice prezintă documente justificative care atestă încadrarea acestora în categoria de persoană exceptată. În ceea ce privește situația în care veniturile realizate în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, pentru care baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin egală cu salariul minim brut pe țară, este prevăzut că procedura de aplicare se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor.

În acest sens a fost emis Ordinul ministrului finanțelor având nr. 1855/2022 din 12 august 2022 prin care a fost aprobată procedura de aplicare a prevederilor art.146 alin. (5⁷) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, potrivit căreia, pentru aplicarea excepției, salariații aflați în situația prevăzută la art. 146 alin. (5⁷) lit. e) din Codul fiscal au obligația să depună la fiecare angajator/plătitor de venit o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, iar baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin egală cu salariul minim brut pe țară garantat în plată.

II. Aspecte sesizate de Avocatul Poporului

1. În ceea ce privește dispozițiile alin.(5⁶) al art. 146 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), astfel cum a fost introdus prin O.G. nr.16/2022, Avocatul Poporului constată faptul că *"nu se face nicio distincție între angajații cu contract individual de muncă cu normă întreagă și cei cu timp parțial (care nu obțin aceleași venituri, dar în sarcina cărora, este stabilită o contribuție de asigurări de sănătate calculată prin aplicarea cotei prevăzute asupra salariului de bază minim brut pe țară)."*

În sensul celor sesizate, Avocatul Poporului reține că *"deși veniturile nu sunt aceleași, cota de contribuție este identică"* (contribuția de asigurări sociale nu poate fi mai mică decât nivelul contribuției de asigurări sociale calculate (...) asupra salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din lună în care contractul a fost activ). Astfel, se desprinde concluzia potrivit căreia *"apare o diferențiere în cadrul acelorași categorii de contribuabili, contrar principiului așezării juste a sarcinilor fiscale, în sensul că nu se ține cont de capacitatea contributivă a contribuabililor"*.

De asemenea, se concluzionează că, *"în practică, acest aspect duce și la afectarea considerabilă a salariaților cu contract individual de muncă cu timp parțial (...),*

în sensul că angajatorii vor renunța la acest tip de contracte individuale de muncă care prevăd salarii mai mici decât salariul minim de bază brut pe țară”, aspect pe care Avocatul Poporului îl constată ”chiar din materialele de presă publicate pe această temă”.

2. În legătură cu prevederile proiectului de Ordin privind procedura de aplicare a prevederilor art.146 alin.(5⁷) lit.e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (devenit *Ordinul ministrului finanțelor nr. 1855/2022*), în sesizarea din oficiu a Avocatului Poporului sunt redată unele dintre aspectele reglementate prin proiectul de ordin supus dezbaterii publice, fără a fi individualizate acele aspecte care în opinia instituției ar face obiectul sesizării.

În același sens, sunt invocate și extrase din articole de presă care redau aspecte cuprinse în proiectul de ordin (*Ordinul ministrului finanțelor nr. 1855/2022*), cum ar fi cele ce vizează:

- obligația depunerii declarației pe proprie răspundere de către salariații care se încadrează în excepția prevederilor art.146 alin.(5⁷) lit.e) din Codul fiscal, din care să rezulte că realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, iar baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin egală cu salariul minim brut pe țară garantat în plată;
- detalii cu privire la depunerea și gestionarea declarației;
- consecințele nedepunerii declarației, respectiv faptul că *fiecare angajator/plătitor de venit stabilește contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate la nivelul salariului minim brut pe țară corespunzător numărului zilelor lucrătoare din lună în care contractul a fost activ, dacă baza de calcul aferentă venitului realizat, determinată potrivit regulilor specifice fiecărei contribuții, se situează sub nivelul salariului lunar minim brut pe țară garantat în plată.*

3. Față de aspectele menționate la pct. 1 și 2, Avocatul Poporului solicită informații cu privire la:

- *considerentele care au stat la baza nediferențierii angajaților cu contract individual de muncă cu normă întreagă și a celor cu timp parțial, sub aspectul calculului cotei contribuției de asigurări de sănătate;*
- *efectuarea unui studiu de impact cu privire la efectul asupra angajaților care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial;*
- scopul măsurii, respectiv dacă prin aceasta s-a urmărit o mai bună colectare a contribuției de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, în baza unui contract individual de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial și dacă acest lucru putea fi evitat printr-o aplicare fermă a normelor legale în vigoare, de organele cu atribuții în materie;
- lămuriri concrete cu privire la proiectul de ordin privind procedura de aplicare a prevederilor art.146 alin.(5⁷) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal;
- orice alte informații relevante.

Totodată, Avocatul Poporului solicită *”analizarea oportunității modificării legislative a prevederilor art. 146 alin. (5⁶) din Codul fiscal, în sensul obligativității plății contribuțiilor de asigurări sociale procentual (25%) pentru toate categoriile de venituri obținute din salarii sau asimilate salariilor, astfel cum prevede, de*

altfel, art.138 lit.a) din Codul fiscal, indiferent de tipul de contract individual de muncă (cu normă întreagă sau cu timp parțial)."

III. Poziția Ministerului Finanțelor față de aspectele sesizate de Avocatul Poporului

1. Având în vedere argumentele din cuprinsul sesizării, care se referă pe de o parte la **"calculul cotei contribuției de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, în baza unui contract individual de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial"**, iar pe de altă parte la faptul că **"nu se face nicio distincție între angajații cu contract individual de muncă cu normă întreagă și cei cu timp parțial (care nu obțin aceleași venituri, dar în sarcina căroră, este stabilită o contribuție de asigurări de sănătate calculată prin aplicarea cotei prevăzute asupra salariului de bază minim brut pe țară), precum și solicitarea ce vizează "considerentele care au stat la baza nediferențierii angajaților cu contract individual de muncă cu normă întreagă și a celor cu timp parțial, sub aspectul calcului cotei contribuției de asigurări de sănătate;"**, menționăm următoarele:

Măsura privind obligația plății contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice pentru veniturile din salarii sau asimilate salariilor, la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, în cazul contractelor individuale de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial, pentru care veniturile realizate sunt sub acest nivel, astfel cum a fost implementată în Codul fiscal prin Ordonanța Guvernului nr.16/2022, vizează atât **contribuția de asigurări sociale (art.146 alin.(5⁶)-(5⁹) din Codul fiscal)**, cât și **contribuția de asigurări sociale de sănătate (art.168 alin.(6¹) din Codul fiscal)**.

Ca urmare, apreciem că sesizarea Avocatului Poporului se referă deopotrivă la cele două contribuții sociale datorate de persoanele fizice pentru veniturile din salarii sau asimilate salariilor, respectiv **contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate**, iar poziția Ministerului Finanțelor se va referi, de asemenea la ambele contribuții sociale.

2. În ceea ce privește sintagmele din cuprinsul sesizării, respectiv **"calculul cotei contribuției de asigurări sociale"** și **"calculul cotei contribuției de asigurări de sănătate"**, menționăm faptul că dispozițiile legale incidente, pe care opinăm că Avocatul Poporului le sesizează, se referă la **calculul contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate**.

Potrivit reglementărilor fiscale recent introduse, contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice pentru veniturile din salarii sau asimilate salariilor în baza unui contract individual de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial, nu pot fi mai mici decât nivelul contribuției de asigurări sociale, respectiv al contribuției de asigurări sociale de sănătate, calculate prin aplicarea cotelor prevăzute în Codul fiscal la art.138 lit.a), art.138¹ alin.(1) și (2), art.138² alin.(1) sau art.138³ alin.(1) după caz, respectiv a cotei prevăzute la art.156 din Codul fiscal, asupra salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna pentru care se datorează contribuțiile sociale.

3. Referitor la argumentul potrivit căruia *"deși veniturile nu sunt aceleași, cota de contribuție este identică"*, menționăm că, potrivit Codului fiscal în vigoare atât înainte de modificarea și completarea prin O.G. nr.16/2022, cât și după aceasta, cotele contribuțiilor sociale sunt cote generale de impunere, nu sunt progresive și nu diferă în funcție de nivelul bazei de calcul. Astfel, potrivit art. 138 și 156 din Codul fiscal, cota contribuției de asigurări sociale (CAS) și cota contribuției de asigurări sociale de sănătate (CASS) datorate de către persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuțiilor sociale, este de 25% CAS, respectiv de 10% CASS. În cazul contribuției de asigurări sociale, Codul fiscal reglementează prevederi speciale pentru domeniul construcțiilor, sectorul agricol și industria alimentară, în sensul în care cota de 25% se reduce cu 3,75 puncte procentuale, însă aceasta se aplică unitar în condițiile aplicării facilităților fiscale prevăzute de lege.

4. Cu privire la argumentul conform căruia *"nu se face nicio distincție între angajații cu contract individual de muncă cu normă întreagă și cei cu timp parțial (care nu obțin aceleași venituri, dar în sarcina cărora, este stabilită o contribuție de asigurări de sănătate calculată prin aplicarea cotei prevăzute asupra salariului de bază minim brut pe țară)." și la faptul că măsura generează "diferențierea în cadrul acelorași categorii de contribuabili, contrar principiului așezării juste a sarcinilor fiscale, în sensul că nu se ține cont de capacitatea contributivă a contribuabililor"*, menționăm următoarele:

Potrivit prevederilor art.146 alin.(5⁹) din Codul fiscal, în cazul în care contribuția de asigurări sociale calculată potrivit regulilor generale prevăzute la art.146 alin.(5) este mai mică decât contribuția de asigurări sociale stabilită potrivit art.146 alin.(5⁶), **diferența se suportă de către angajator/plătitorul de venit în numele angajatului/beneficiarului de venit.**

Aceleași prevederi se aplică, în mod corespunzător și în cazul contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art.168 alin.(6¹) din Codul fiscal, respectiv, în cazul în care contribuția de asigurări sociale de sănătate calculată potrivit regulilor generale prevăzute la art.168 alin.(5) este mai mică decât contribuția de asigurări sociale de sănătate stabilită potrivit art.168 alin.(6¹) coroborată cu prevederile art.146 alin.(5⁶), **diferența se suportă de către angajator/plătitorul de venit în numele angajatului/beneficiarului de venit.**

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se observă că, din perspectiva angajaților, măsura introdusă prin O.G. nr.16/2022, ce face obiectul sesizării, **nu produce efecte asupra obligațiilor fiscale suportate de persoana fizică**, indiferent de timpul contractului de muncă (cu normă întreagă sau cu timp parțial) sau de nivelul venitului realizat, ci doar asupra obligațiilor fiscale datorate asupra veniturilor realizate în baza contractelor individuale de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial al căror nivel este sub nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, pentru care baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate este salariul minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în luna pentru care se datorează contribuțiile, **diferența fiind suportată de către angajator/plătitorul de venit în numele angajatului/beneficiarului de venit.**

Astfel, din perspectiva persoanei fizice, măsura ține cont de capacitatea contributivă a contribuabililor și nu este de natură a încălca principiului așezării juste a sarcinilor fiscale, atâta vreme cât acestea suportă aceleași cote de contribuții aplicate asupra bazelor de calcul determinate în funcție de venitul realizat.

Mai mult, din perspectiva angajaților, măsura este de natură a le proteja interesele, în sensul **stimulării încheierii de contracte de muncă cu timp normal/asigurării nivelului salariului minim pentru toți salariații, indiferent de tipul contractului de muncă (cu timp normal/cu timp parțial) și are ca scop descurajarea angajatorilor care, în încercarea de a reduce sarcina fiscală, încheie contracte de muncă cu timp parțial în situații în care activitatea desfășurată ar presupune un program normal de muncă.**

Totodată, măsura are ca obiective încadrarea corectă în ceea ce privește tipul de contract de muncă, precum și majorarea nivelului venitului realizat în baza contractului de muncă, ceea ce conduce la o majorare corespunzătoare a bazelor de calcul ale contribuțiilor sociale, cu implicații în beneficiul angajaților prin asigurarea prestațiilor în sistemele de asigurări sociale (baza de calcul asupra căreia se datorează contribuțiile sociale reprezintă indicatorul luat în calcul la stabilirea punctului pe pensie, indemnizațiilor de concedii medicale, de creștere și îngrijire copii, de șomaj, ș.a.).

De asemenea, prin măsura propusă se elimină și inechitățile existente față de angajatorii care au un comportament fiscal corect și încheie contracte individuale de muncă cu timp normal, prin care asigură angajaților proprii salariul minim brut pe țară, și implicit prestații în sistemele de asigurări sociale.

Nu în ultimul rând, contribuțiile sociale datorate potrivit Codului fiscal se corelează cu principiile pe care se fundamentează construcția sistemelor de asigurări sociale; spre exemplu, printre principiile pe care se fundamentează sistemul public de pensii este cel al **solidarității sociale** conform căruia *"participanții la sistemul public de pensii își asumă reciproc obligații și beneficiază de drepturi pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea riscurilor asigurate prevăzute de lege"*, precum și **principiul contributivității** potrivit căruia *"fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite."*

5. Raportat la ideea că *"în practică, acest aspect duce și la afectarea considerabilă a salariaților cu contract individual de muncă cu timp parțial (...), în sensul că angajatorii vor renunța la acest tip de contracte individuale de muncă care prevăd salarii mai mici decât salariul minim de bază brut pe țară"*, aspect constatat *"chiar din materialele de presă publicate pe această temă"*, menționăm că:

Măsura instituită prin Ordonanța Guvernului nr. 16/2022, așa cum s-a argumentat la pct. 4, este de natură a aduce protecție angajaților care, **indiferent de tipul contractului de muncă (cu timp normal/cu timp parțial)**, vor beneficia de contribuții sociale mai mari generate de majorarea implicită a veniturilor care constituie bază de calcul pentru contribuții.

În analiza măsurii, trebuie avut în vedere nu tipul de contract de muncă generator de venit, ci nivelul venitului realizat în baza acestuia, care să asigure salariatului

un venit minim atât din perspectiva nivelului de trai, cât și din punct de vedere al beneficiilor din sistemele de asigurări sociale.

Astfel, măsura supusă analizei nu este de natură a afecta salariații cu contract individual de muncă cu timp parțial, din contră, regimul fiscal diferit instituit de legiuitor, în raport cu salariații care obțin venituri peste nivelul salariului minim brut pe țară, sub aspectul bazelor de calcul ale contribuțiilor sociale, reprezintă o măsură de politică fiscală merită, practic, să asigure salariul minim brut pe țară garantat în plată **pentru toți angajații**, cu excepția celor aflați în situațiile speciale identificate expres în lege (de exemplu: elevi, studenți, persoane cu dizabilități, ucenici), fiind astfel în consonanță cu principiul egalității în drepturi, întrucât se aplică indiferent de tipul de contract de muncă, pentru angajații care obțin venituri al căror nivel este sub nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată și care nu se află în categoriile identificate în lege ca fiind exceptate de la aplicarea măsurii.

În același timp, se observă că, tocmai pentru a nu se crea inechități, măsura nu se aplică în cazul în care angajații realizează în cursul aceleiași luni venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, pentru care baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin egală cu salariul minim brut pe țară.

Totodată, salariații cu contract individual de muncă cu timp parțial au în continuare posibilitatea de a desfășura activitate în baza acestui tip de contract, în condițiile prevederilor legale reglementate prin legislația muncii, respectiv prin Codul muncii, dispoziții asupra cărora nu s-a intervenit, angajatorii analizând oportunitatea încheierii unor astfel de contracte în funcție de natura activității desfășurate și de conținutul economic real al acesteia.

6. În ceea ce privește solicitarea Avocatului Poporului de *"lămuriri concrete cu privire la proiectul de ordin privind procedura de aplicare a prevederilor art.146 alin.(5⁷) lit.e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal"*, menționăm următoarele:

Așa cum s-a menționat și la pct. I, prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 1855/2022, având ca temei dispozițiile art.146 alin.(5⁸) din Codul fiscal, potrivit cărora *"în cazul situației prevăzute la alin. (5⁷) lit. e), procedura de aplicare se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor"*, a fost aprobată procedura de aplicare a prevederilor art.146 alin. (5⁷) lit. e) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal. Dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor nr. 1855/2022 pentru care se solicită clarificări, vizează:

- obligația salariatului, care realizează în cursul aceleiași luni venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, iar baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin egală cu nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată în vigoare în luna pentru care au fost realizate, de a depune, la fiecare angajator, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că se află în situația prevăzută la art. 146 alin. (5⁷) lit. e) din Codul fiscal.

Declarația pe propria răspundere nu se depune la angajatorul unde salariatul realizează un venit brut lunar cel puțin egal cu salariul minim brut pe țară garantat în plată corespunzător numărului de zile lucrate în lună;

- termenul de depunere a declarației pe propria răspundere la fiecare angajator, este lunar, până la data de 5 a lunii următoare celei pentru care se constituie drepturile salariale, pe perioada în care salariatul se află în situația prevăzută la art. 146 alin. (5⁷) lit. e) din Codul fiscal;

- obligația angajatorului de a înregistra și de a ține evidența acestor declarații, în vederea încadrării salariatului în situația reglementată la art.146 alin. (5⁷) lit. e) și art. 168 alin. (6¹) din Codul fiscal;

- situațiile în care angajatorul stabilește și reține contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate, datorate de salariat, la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din lună în care contractul a fost activ;

- exemplificarea unor situații posibile;

- modelul tip al declarației pe propria răspundere a salariatului.

Procedura are ca scop stabilirea modalității de aplicare a excepției prevăzută la art. 146 alin. (5⁷) lit. e) din Codul fiscal, fiind în sprijinul angajaților care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, iar baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin egală cu salariul minim brut pe țară garantat în plată. În acest caz, angajatorii/plătitorii de venit nu aplică noile reguli fiscale, respectiv stabilesc contribuții sociale la venitul realizat și nu la salariul minim brut pe țară garantat în plată.

Având în vedere faptul că raportat la conținutul proiectului de ordin supus dezbaterii publice (Ordinul ministrului finanțelor nr. 1855/2022), Avocatul Poporului nu individualizează acele aspecte care în opinia instituției ar face obiectul sesizării, așa cum s-a menționat și la pct. II.2, ci sunt rediate unele dintre reglementările din proiectul de ordin, precum și extrase din articole de presă care redau aceleași aspecte, apreciem că argumentele prezentate în cadrul pct. 6 răspund solicitării.

7. Cu privire la solicitarea Avocatului Poporului referitoare la "analizarea oportunității modificării legislative a prevederilor art.146 alin.(5⁶) din Codul fiscal, în sensul obligativității plății contribuțiilor de asigurări sociale procentual (25%) pentru toate categoriile de venituri obținute din salarii sau asimilate salariilor, astfel cum prevede, de altfel, art.138 lit.a) din Codul fiscal, indiferent de tipul de contract individual de muncă (cu normă întreagă sau cu timp parțial)."

Așa cum s-a argumentat la punctele anterioare, cotele contribuțiilor sociale sunt cote generale de impunere care se aplică unitar categoriilor de venituri reglementate în Codul fiscal, nu sunt diferențiate după nivelul bazei de calcul, raportul juridic generator al venitului sau după alte criterii.

Astfel, pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor, **indiferent de tipul contractului de muncă (cu normă întreagă/cu timp parțial) și indiferent de raportul juridic generator al venitului (contract de muncă, raport de serviciu, act de detașare, contract de mandat, contract de administrare, ș.a.), cotele contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice sunt aceleași, respectiv, 25% cota contribuției de asigurări sociale și 10% cota contribuției de asigurări sociale de sănătate.**

În ceea ce privește oportunitatea modificării măsurii privind obligația plății contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, menționăm faptul că aceasta este o decizie de politică fiscală la nivel guvernamental, însă din perspectiva atribuțiilor Ministerului Finanțelor, perioada de aplicare a măsurii urmează să facă obiectul unor analize de impact, atât asupra mediului de afaceri sau asupra bugetului general consolidat, cât și asupra evoluției numărului contractelor de muncă înregistrate și a nivelului veniturilor aferente acestor contracte.

În plus față de cele mai sus menționate, instituirea pentru angajatorii/plătitorii de venituri din salarii și asimilate salariilor a obligației de a plăti contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, se circumscrie politicilor fiscale din statele membre UE, în sensul în care aceștia contribuie la constituirea fondurilor/bugetelor de asigurări sociale, fiind în concordanță cu principiile pe care se bazează sistemele de asigurări sociale.

Cu deosebită considerație,

Adrian CĂCIU
Ministrul finanțelor

